

عنوان مقاله:

تعریف و تبیین مفهوم هویت ملی و ایرانی از دیدگاه حافظ

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، سیاست و رسانه، دوره 3، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سیده معصومه فهندژسعدی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی شهرضا، شهرضا، ایران

خلاصه مقاله:

هویت در معنای لغوی یعنی حقیقت و ماهیت چیزی؛ هویت، پاسخ به سؤال چه کسی بودن و چگونه بودن است. در تعریف دیگر، هویت عبارت است از مجموعه ی خصوصیات و مشخصات اساسی اجتماعی، فرهنگی، روانی، زیستی و تاریخی همسان که به رسایی و روایی بر ماهیت یا ذات گروه به معنای یگانگی یا همانندی اعضای آن با یکدیگر دلالت کند و آنان را در یک ظرف زمانی و مکانی معین، به طور مشخص و قابل قبول و آگاهانه از سایر گروه ها و افراد متعلق به آن ها متمایز کند. حافظ دانشمندی اهل تحقیق و بحث و کشف بوده است. او در کنار همه علوم فلسفی، کلامی و فقهی، با روح تجسس و تحقیق و قریحه ی شاعری با تاریخ ایران و هویت ملی و ایرانی، اندیشه های ایرانی و با دیوان شاعران ایرانی، از گذشته تا زمان خودش آشنا بود. شعر حافظ نمادی بارز و شاخص از هویت ملی و ایرانی ایرانیان در عرصه ادبیات و شعر بوده است. حافظ به سه هویت عاشقانه، جبری و سرگشتگی هویتی اعتقاد داشت و این مقاله سعی دارد با روش توصیفی-تحلیلی و با کمک منابع کتابخانه ای، هویت را از دیدگاه حافظ بررسی کند.

کلمات کلیدی:

هویت، هویت فردی، هویت ملی، هویت ملی-ایرانی، حافظ شیرازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1352483>

